

Sygn. akt III RC 443/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Lidia Lenartowicz

Protokolant

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa: mał. M. P. (1) działającego przez matkę T. D. (1)

przeciwko: J. P. (1)

o: alimenty

I. zasądza rentę alimentacyjną od pozwanego J. P. (1) na rzecz mał. powoda M. P. (1) w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie za okres od dnia 16.06.2021r. do dnia 31.12.2021r. oraz w kwocie po 900 zł miesięcznie poczynając od dnia 01.01.2022r. płatnej do rąk matki mał. powoda T. D. (1), do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża mał. powoda kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi w sprawie,

V. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego w sprawie

VI. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 443/21

Uzasadnienie do wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia

23 czerwca 2022r.

W dniu 16.06.2021r. T. D. (1) działająca w imieniu małoletniego powoda M. P. (1) złożyła pozew o zasądzenie od pozwanego J. P. (1) alimentów w kwocie po 1200 zł miesięcznie poczynając od dnia 17.06.2018r. do 30.08.2020r. oraz po 1400 zł miesięcznie od dnia 01.09.2020r., płatnych z góry, do 5-ego dnia każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego powoda, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. Strona powodowa złożyła wniosek o zabezpieczenie roszczenia, poprzez zobowiązanie J. P. (1) do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb małoletniego powoda poprzezłożenie na rzecz powoda renty alimentacyjnej w kwocie po 1200 zł miesięcznie począwszy od 01.04.2020r., płatnych do 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że mał. powód jest dzieckiem T. D. (1) z nieformalnego związku z J. P. (1). Podkreślono, że pozwany nigdy nie angażował się w życie małoletniego, nie poświęcał mu czasu, nie interesował się jego potrzebami i wychowaniem. Pozwany na wyraźną prośbę matki małoletniego zaczął łożyć co miesiąc na małoletniego syna, pierwotnie kwotę 200 zł, z czasem kwotę 400 zł, a obecnie od stycznia 2018r. łoży kwotę po 600

zł miesięcznie tytułem alimentów. Wskazano, iż poza kwotą, którą pozwany regularnie co miesiąc łoży na powoda, nie wywiązuje się w żaden inny sposób z ciężącego na nim obowiązku utrzymania i wychowania małoletniego syna, nie pomaga w opiece nad nim, nie interesuje się jego sprawami. W pozwie wskazano, że pozwany jest policjantem w (...) (...) (...), a jego zarobki miesięcznie średnio wynoszą ponad (...) złotych netto, zaś średnie miesięczne zarobki matki powoda wynoszą ok. (...) złotych brutto. Ponadto powódka zaciągnęła kredyt hipoteczny w kwocie 197.635 zł na zakup mieszkania. Miesięczna rata kredytu hipotecznego wynosi 1160 zł. Nadto matka małoletniego opłaca czynsz w wysokości 306 zł, wodę – 20 zł, Internet, telewizor i telefon – 140 zł miesięcznie. Na stałe miesięcznie koszty utrzymania małoletniego składają się: czesne za przedszkole – 520zł, wyżywienie – 500 zł, piłka nożna -130 zł, robotyka – 70zł, środki czystości – 100 zł, odzież/obuwie – 200 zł, bieżące art. szkolne – 30 zł, leczenie – 200 zł, fryzjer – 30 zł, książki, pomoce naukowe, zabawki – 100 zł, dojazdy do przedszkola i na trening – 200 zł, rozrywka – 100 zł.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2021r. Sąd Rejonowy udzielił mał. powodowi M. P. (1) zabezpieczenia przez zobowiązania pozwanego J. P. (1) do płacenia na rzecz mał. powoda kwoty po 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 14 lipca 2021r., z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat – do czasu prawomocnego zakończenia przedmiotowego postępowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. P. (1) wniósł o oddalenie powództwa w zakresie alimentów sprzed dnia wniesienia powództwa oraz o oddalenie powództwa ponad kwotę 700 zł tytułem alimentów bieżących płatnych do dnia 5-ego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany od czasu urodzenia mał. powoda partycypował w kosztach utrzymania dziecka w kwocie ok. 600 zł miesięcznie. Nadto, podczas co niedzielnych kontaktów z synem ponosi koszty związane z organizowaniem synowi rozrywki i wypoczynku w wysokości 150-200 zł oraz przekazuje mał. kieszonkowe. Pozwany wskazał, że zarobki rodziców mał. razem z dodatkami kształtują się na podobnym poziomie. Matka mał. powoda nie posiada na swoich utrzymaniu innych osób, natomiast pozwany ma na utrzymaniu jeszcze (...) syna, mieszka z żoną, która otrzymuje wynagrodzenie w wysokości (...) zł netto miesięcznie. Na miesięczne koszty utrzymania pozwanego składają się: czynsz – 425 zł, raty kredytu mieszkaniowego – 330 zł, tv i internet – 100 zł, gaz – 25 zł, telefon – 100 zł, paliwo – 400 zł, woda – ok. 80 zł. Koszt wyżywienia, leczenia i środków czystości rodziny pozwanego wynosi ok. 4500 zł miesięcznie. W lipcu 2021r. pozwany wydał ok. 4000 zł na naprawę samochodu. Koszty utrzymania mał. syna pozwanego - K. wynoszą ok. 1600 zł miesięcznie.

Podczas rozprawy w dniu 15 lutego 2022r. strona powodowa podtrzymała swój pozew. Pozwany uznał powództwo co do kwoty po 800 zł miesięcznie tytułem bieżących alimentów.

Sąd ustalił, co następuje:

M. P. (1) ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego T. D. (1) i J. P. (1).

Rodzice małoletniego pozostawali w związku partnerskim od (...) do (...), a następnie rozstali się. Od tego czasu pozwany przekazywał dobrowolnie matce dziecka kwotę ok. 600 zł miesięcznie tytułem udziału w kosztach utrzymania syna. Rodzice małoletniego nie mieszkali wspólnie. Pod koniec 2017r. T. D. (1) przeprowadziła się wraz z synem do T.. Małoletni miał wówczas (...) lata i chodził do przedszkola, za które opłata wynosiła 550 zł miesięcznie, koszty dodatkowe to 100 zł miesięcznie. We wrześniu 2018r. małoletni zmienił przedszkole, za które opłata po częściowej refundacji wynosiła ok. 200 zł miesięcznie, a następnie wzrosła do 550 zł miesięcznie.

W lipcu 2018r. matka mał. powoda zaciągnęła kredyt hipoteczny w wysokości 200 000 zł na okres 20 lat, za który jeszcze w tym samym miesiącu nabyła mieszkanie.

W 2018r. łączny koszt utrzymania mał. syna jego matka szacowała na kwotę 3200 zł miesięcznie, na którą składały się: udział w kosztach kredytu i utrzymania mieszkania – 819 zł, koszty związane z przedszkolem – 600 zł, środki czystości – 100 zł, odzież i obuwie – 200 zł, artykuły szkolno-przedszkolne – 30 zł, leczenie – 150 zł, fryzjer – 30 zł, zabawki i rozrywka – 100 zł, urodziny kolegów – 100 zł, dojazdy – 200 zł, zajęcia piłki nożnej – 30 zł, ubezpieczenie

mał. wynosi 50 zł. T. D. (1) pracowała wówczas jako funkcjonariusz policji, z wynagrodzeniem nie przekraczającym (...) zł miesięcznie.

Obecnie mał. M. P. (1) ma (...) lat i uczęszcza do przedszkola, za które opłata wynosi 520 zł miesięcznie. Dodatkowo matka mał. przeznaczają ok. 100 zł miesięcznie za kapcie, książki, bidon i środki higieniczne. Od 1 września 2022r. rozpocznie edukację w (...) klasie Szkoły Podstawowej Nr (...) w (...), w klasie sportowej o profilu (...).

Małoletni trenuje piłkę nożną, opłata za treningi wynosi 190 zł miesięcznie. Treningi odbywają się dwa razy w tygodniu po drugiej stronie T.. Dodatkowe opłaty wynoszą 200 zł i są związane z zakupem stroju sportowego czy wyjazdami weekendowymi. W styczniu br. matka małego wydała kwotę 365 zł na wyjazdy syna na mecze. M. chodzi również na basen, za który opłata wynosi 360 zł za semestr.

Małoletni przyjmuje leki (...), których koszt wynosi 90 zł. Korzysta z prywatnych wizyt u lekarza (...), koszt jednej wizyty to 200 zł.

Chłopiec był jeden dzień na półkoloniach, który kosztowały 150 zł.

Według T. D. koszt utrzymania mał. M. P. wynosi 4000 zł miesięcznie.

Mieszka ona razem z synem we własnościowym mieszkaniu, za które czynsz wynosi 327 zł miesięcznie, gaz 170 zł miesięcznie, internet 120 zł miesięcznie, oraz co dwa miesiące jest jeszcze opłata za prąd. Oprócz mieszkania posiada także garaż podziemny. Podatek roczny od mieszkania i garażu wynosi 200 zł.

Matka mał. powoda T. D. (1) ma (...) lata. Z uwagi na (...) pozostaje pod opieką lekarza (...) i korzysta z pomocy (...). Koszt prywatnej wizyty u (...) wynosi 100-140 zł. Do 15 lutego 2022r. odbywała

10 wizyt rehabilitacyjnych. Jest genetycznie obciążona (...). W 2020r. kupiła (...), rok później kolejny, koszt jednego (...) wyniósł 4700 zł.

Do czerwca br. pracowała jako funkcjonariusz policji na (...) (...) (...) w (...). Raz w miesiącu zobowiązana była do pełnienia weekendowego dyżuru, w sobotę bądź w niedzielę, w godzinach od 6.00 do 18.00. Każda nadgodzina płacona była dodatkowo, za 8 godzin wychodziło ok. 120-150 zł. Oprócz podstawowego wynagrodzenia otrzymuje mundurówkę 1800 zł, 800 zł tytułem wczasów pod gruszą, 100 zł tytułem refundacji kosztów dojazdu, 13-nastą pensję, a także otrzymała ok. 200 zł tytułem zwrotu za remont mieszkania.

Od 1 czerwca 2022r. otrzymała podwyżkę w wysokości 200 zł miesięcznie ze względu na zmianę stanowiska pracy. Obecnie pracuje na stanowisku detektywa.

Na koszty dojazdu do pracy T. D. (1) przeznaczają 350 zł miesięcznie.

Matka mał. powoda pobiera na syna świadczenie wychowawcze 500+.

Obecnie miesięczna rata kredytu hipotecznego do którego spłaty zobowiązana jest matka mał. wynosi 1600 zł.

Pozwany J. P. (1) ma (...) lat i pracuje jako funkcjonariusz policji na (...) (...) (...) w (...), z wynagrodzeniem w wysokości (...) zł netto miesięcznie oraz dodatkami takimi samymi jak matka dziecka.

Od 2020r. pozostaje w związku małżeńskim z J. P. (2) z którą ma (...) syna K.. Żona pozwanego pracuje jako krawcowa w prywatnej firmie, z wynagrodzeniem w wysokości ok. (...) zł miesięcznie. Małżeństwo prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, mieszkają razem w spółdzielczo-lokatorskim mieszkaniu zakupionym na kredyt, którego miesięczna rata wynosi 320 zł. Na pozostałe koszty związane z mieszkaniem składają się: energia – 150 zł miesięcznie, gaz – 25 zł miesięcznie, czynsz – 450 zł miesięcznie, tv i internet – 100 zł miesięcznie, 3 telefony – 240 zł miesięcznie.

Syn pozwanego – K. uczęszcza do (...) klasy szkoły podstawowej. Korzysta z korepetycji z matematyki – 240 zł, języka angielskiego – 200 zł, fizyki i chemii – 100 zł. Choruje na (...). Koszt jego miesięcznego utrzymania, jego ojciec ocenia na ok. 2000 zł.

Pozwany na paliwo przeznacza ok. 500-600 zł miesięcznie.

Spotyka się z synem M. dwa razy w miesiącu.

Dowody : - zeznania strony powodowej T. D. k.226 verte -227, 236

verte -237,291-291 verte, 316 verte

- zeznania pozwanego J. P. k.237 verte-238

- zeznania świadka M. K. k.76 verte-77

- zeznania świadka H. P. k.77-77 verte

- zeznania świadka K. F. k.106 verte-107 verte

- odpis aktu urodzenia mał. M. P. k.10

- umowa kredytu budowlano-hipotecznego k.11-12

- zeznanie PIT-37 za 2020r. T. D. i poświadczenie złożenia

k.13-17,276-278 verte

- faktury i potwierdzenia płatności k.18-28,85-92

- przelewy bankowe T. D. k.29-36

- przelewy bankowe J. P. k.55-60

- zawiadomienie o zmianie wysokości opłat k.83-84

- zeznanie PIT-37 za 2020r. J. P. i poświadczenie złożenia

k.94-99 verte, 281-225

- harmonogram pracy k.122-131

- harmonogram służby k.133-150

- historia rachunku pozwanego k.156-220 verte

- historia rachunku matki mał. powoda k.242-272 verte

- zeznanie PIT-37 za 2021r. J. P. i poświadczenie złożenia

k.285-290

- zeznanie PIT-37 za 2021r. T. D. i poświadczenie złożenia k.292-300

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę zeznaniom matki mał. powoda – T. D. (1) na okoliczność ustalenia jej aktualnej sytuacji rodzinnej i materialnej, uzasadnionych potrzeb mał. powoda, a także czy pozwany od 7.06.2018r. do chwili obecnej łoży na utrzymanie syna.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanego J. P. (1) oraz świadków: M. K. i H. P. na okoliczność ustalenia usprawiedliwionych potrzeb mał. powoda, wysokości miesięcznych kosztów utrzymania oraz możliwości zarobkowych pozwanego.

Sąd przeprowadził ponadto dowód z dokumentów urzędowych przedłożonych przez strony, przyznając im tym samym walor wiarygodności.

Przechodząc do rozważań prawnych należy stwierdzić, iż podstawę

rozstrzygnięcia sądu odnośnie ustalenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego M. P. (1) stanowią art. 133 § 1 krip i art. 135 krip.

Zgodnie z treścią art.133 § 1 krip – rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać. Obowiązek alimentacyjny powstaje niezależnie od tego, czy dziecko pochodzi z małżeństwa czy też ze związku nieformalnego.

Natomiast art. 135 krip stanowi zaś, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica o utrzymanie i wychowanie dziecka. (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1974 r., III CZP 41/74, OSN CP 1975, nr 5, poz.76).

Do zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego będącego w niedostatku należy zaliczyć tylko takie potrzeby (materialne i niematerialne), których zaspokojenie jest konieczne do godziwej egzystencji uprawnionego.

Najszerszy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przyjmuje się, że zakres ten powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie zaspokojenia potrzeb stopa życiowa dziecka była taka sama, jak stopa życiowa rodziców.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, iż rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją. (uzasadnienie do IV uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r.).

W przedmiotowej sprawie sąd ustalił, iż mał. M. P. (1) jest dzieckiem ze związku nieformalnego T. D. (1) i J. P. (1). Rodzice małoletniego pozostawali w związku partnerskim od (...) do (...), a następnie rozstali się. Od tego czasu pozwany przekazywał dobrowolnie matce dziecka kwotę ok. 600 zł miesięcznie tytułem udziału w kosztach utrzymania syna.

T. D. wniosła do tutejszego sądu pozew o zasądzenie od pozwanego J. P. alimentów na rzecz mał. M. P. (1). Matka małoletniego domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 1200 zł miesięcznie poczynając od dnia 17.06.2018r. do 30.08.2020r. oraz po 1400 zł miesięcznie od dnia 01.09.2020r. i takie stanowisko w sprawie zajmowała do momentu zakończenia przedmiotowego postępowania.

W toku postępowania pozwany J. P. uznał żądanie pozwu do wysokości po 800 zł miesięcznie tytułem bieżącym alimentów na rzecz mał. M. P. (1).

Na podstawie przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego sąd ustalił, iż mał. M. P. (1) ma (...) lat i uczęszcza jeszcze do przedszkola, za które opłata wynosi 520 zł miesięcznie, ale od września br. rozpocznie edukację w szkole podstawowej w klasie sportowej o profilu (...). Według matki mał. koszt utrzymania syna wynosi 4000 zł miesięcznie. W ocenie Sądu kwota wskazana przez matkę dziecka jest znacząco zawyżona. Uzasadnione jest uwzględnienie w kosztach utrzymania mał. powoda udziału w kosztach związanych z mieszkaniem, tj. czynszu i opłat, jednak w ocenie Sądu niezasadnym jest wliczanie do kosztów utrzymania dziecka rat kredytu hipotecznego, na którego zaciągnięcie dziecko nie miało wpływu. Ponadto matka mał. powoda otrzymuje na dziecko świadczenie wychowawcze 500+, które powinno być przeznaczane na rozrywkę i zainteresowania dziecka. T. D. może ze świadczenia wychowawczego 500+ opłacać zajęcia piłki nożnej w wysokości ok. 190 zł miesięcznie, basen w wysokości 360 zł za semestr, a pozostałą kwotę przeznaczać na zabawki czy wyjścia na urodziny kolegów. Mał. powód mieszka razem z matką, w mieszkaniu należącym do T. D.. Matka mał. powoda nie ma na utrzymaniu innych osób, jej sytuacja finansowa jest stabilna, pracuje w (...) (...) (...) w (...). Z zeznania podatkowego T. D. za 2021r. wynikało, iż osiągnęła ona przychód w wysokości (...) zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły (...) zł, a dochód (...) zł (co daje miesięczny dochód w wysokości (...) zł). Od 1 czerwca br. otrzymała 200 zł miesięcznie podwyżki w związku ze zmianą stanowiska, obecnie pracuje na stanowisku detektywa.

W przedmiotowej sprawie Sąd zanalizował też sytuację materialną pozwanego

J. P.. Sytuacja finansowa i zarobkowa J. P. jest podobna do sytuacji matki mał. powoda. Sąd miał na uwadze, iż pozwany ma na utrzymaniu także drugiego syna – (...) K.. Z zeznania podatkowego pozwanego za 2021r. wynikało, iż osiągnął on przychód w wysokości (...) zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły (...) zł, a dochód (...) zł (co daje miesięczny dochód w wysokości (...) zł).

Pozwany J. P. od 2020r. roku pozostaje w związku małżeńskim z J. P. (2), której miesięczny dochód wynosi ok. (...) zł.

Mając powyższe okoliczności na względzie w I wyroku na mocy

art. 133 kro i art. 135 kro zasądzono od pozwanego J. P. (1) na rzecz mał. powoda M. P. (1) rentę alimentacyjną w kwocie po 800 zł miesięcznie za okres od 16.06.2021r. do dnia 31.12.2021r., uznając iż przed dniem wniesienia pozwu nie istniały niezaspokojone potrzeby małoletniego M. P. (1). Od dnia 01.01.2022r. zasądzano alimenty w wyższej kwocie – 900 zł, biorąc pod uwagę upływający czas i narastającą inflację. Mając na względzie świadczenie 500 plus, które pobiera matka dziecka T. D. (1) – alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie powinny stanowić udział pozwanego J. P. w miesięcznych kosztach utrzymania mał. M. P. (1) i pozostają w jego możliwościach zarobkowych.

W pkt. II wyroku oddalono powództwo w pozostałej części.

W pkt. III wyroku z uwagi na charakter sprawy nie obciążono mał. powoda kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa.

W pkt. IV wyroku na mocy art. 102 kpc nie obciążono pozwanego kosztami sądowym w sprawie.

W pkt. V wyroku Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego w sprawie.

W pkt. VI wyroku – wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.